

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

29 maart 2004

ONTWERP VAN DECREET

**tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid
Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
uitgebracht door de heer Sven Gatz**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;
de heren André Denys, Sven Gatz, Guy Sols, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Gilbert Van Baelen, Bob Verstraete ;

de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, N. ;

de heren Bruno Tobback, Dany Vandenbossche ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

2101 (2003-2004)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 4 en 5 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Situering en procedure	4
2. Verslag van de bespreking in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen	4
2.1. Toelichting door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen	4
2.2. Algemene bespreking	5
2.3. Toelichting amendementen	8
2.4. Antwoord van minister Adelheid Byttebier en repliek van de leden	9
3. Bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken op 9 maart en 16 maart 2004	10
3.1. Toelichting door mevrouw Ann De Martelaer, verslaggever van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen	10
3.2. Algemene bespreking	10
3.3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	11
3.4. Eindstemming	22
Tekst aangenomen door de commissie	23

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op 16 maart 2004 het ontwerp van decreet tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

1. Situering en procedure

Elk administratief onderdeel van de Vlaamse overheid moet kunnen worden ingepast in de nieuwe organisatiestructuur, zoals vastgelegd in het kaderdecreet Beter Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003. De beleidsuitvoerende taken worden in beginsel toevertrouwd aan (intern of extern)verzelfstandigde agentschappen.

Het voorliggende ontwerp van decreet heeft tot doel aan het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Gehandicapten, waarvan het institutionele kader bepaald werd met het decreet van 27 juni 1990, het statuut te geven van een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid (IVA), het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Conform de beslissingen van het Uitgebreid Bureau van 8 en 15 december 2003 en 9 februari 2004 betreffende de bespreking van de oprichtingsdecreten Beter Bestuurlijk Beleid in het algemeen en het voorliggende ontwerp van decreet in het bijzonder, werd over dit ontwerp van decreet vooraf het advies gevraagd aan het Rekenhof. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2003-04, nr. 2101/3).

Bovendien werd aan de inhoudelijk bevoegde commissie, met name de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen, de gelegenheid gegeven het ontwerp van decreet in een eerste ronde te bespreken en haar bevindingen en eventuele suggesties voor amendering aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Aangelegenheden en Ambtenarenzaken mee te delen.

Deze laatste commissie diende bij de bespreking in een tweede ronde voornamelijk te toetsen of de gekozen rechtsvorm voor de instelling verantwoord is en beantwoordt aan de bepalingen van het kaderdecreet.

2. Verslag van de bespreking in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen, uitgebracht door mevrouw Ann De Martelaer

Met het oog op het door het Uitgebreid Bureau gevraagde advies ten behoeve van de bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken, besprak de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen het ontwerp van decreet op haar vergadering van 19 februari 2004. De Commissie besliste het verslag van de bespreking als advies te bezorgen.

2.1. Toelichting door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Minister Adelheid Byttebier stelt dat voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap gekozen is voor verzelfstandiging en voor de rechtsvorm van een intern verzelfstandigd agentschap (IVA) met rechtspersoonlijkheid.

Ze wijst er op dat bij de keuze voor IVA of EVA de Vlaamse overheidsinstellingen (VOI's) aan bepaalde criteria moeten beantwoorden. Die verzelfstandiging is voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en voor het Vlaams Agentschap Kind en Gezin verantwoord, vermits die instellingen beleidsuitvoerende taken hebben en voor een eigen en specifieke dienstverlening zorgen. Een ander criterium is dat er een voldoende massa aan uitvoeringstaken is. Voorts zijn de diensten meetbaar, is er een mogelijkheid tot aansturing en een informatierelatie.

Zowel bij Kind en Gezin als bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap is ook rechtspersoonlijkheid verantwoord, omdat er in beide gevallen ook eigen inkomsten zijn, naast de subsidiëring door de overheid. Zo is er voor het Vlaams Agentschap Personen met een Handicap ook een eigen inbreng van de personen met een handicap en zijn er voor kinderopvang bijvoorbeeld bijdragen van de ouders. Die instellingen moeten dus een zekere autonomie kunnen hebben. Bij Kind en Gezin spelen ook de rechten van het kind en de diversiteit mee.

Bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) is het belangrijk dat ze een eigen aanpak hebben van aansturing en dat ze zelf een onafhankelijk oordeel kunnen vellen. Zowel

bij Kind en Gezin als bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap is er een samenwerking met andere bestuurslagen, zoals de provincie, de regio, de lokale overheid, en andere actoren. Deze autonomie moet kunnen blijven bestaan.

Voor het Vlaams Agentschap Geestelijke Gezondheidszorg (VAGG) ligt de situatie anders. Daar is gekozen heeft voor een extern verzelfstandigd agentschap (EVA), omdat de twee openbare psychiatrische ziekenhuizen in Geel en Rekem duidelijk in een concurrentiële omgeving zitten en omdat de ziekenhuiswetgeving en de financiering grotendeels federaal is geregeld. Een voldoende grote autonomie is dan ook een noodzaak.

Bij de operatie Beter Bestuurlijk beleid wordt zoveel mogelijk voor het statuut van een IVA gekozen, tenzij het niet anders kan, zoals dus in de geestelijke gezondheidszorg. Kind en Gezin en het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap worden wel een IVA, omdat het daar wel om overheidstaken gaat en omdat beiden in het veld een monopoliepositie hebben.

2.2. Algemene bespreking

Mevrouw Sonja Becq zegt dat bij de ontwerpen van decreet voor het Vlaams Fonds en Kind en Gezin wel de adviezen van de SERV en de Raad van State zijn gevoegd, maar dat de adviezen van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds en van Kind en Gezin ontbreken. Kunnen die adviezen alsnog worden voorgelegd, want het is toch belangrijk dat die instanties gehoord worden ?

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stelt dat er in de welzijns- en gezondheidssector twee belangrijke adviesraden zijn, de gezins- en welzijnsraad en de gezondheidsraad, die tot op heden nog niet opgeheven zijn. Ze wijst er op dat het een decretale verplichting is dat bij wijzigingen die verder gaan dan de structuur en de organisatie, het advies van die raden moet worden gevraagd. Is dat gebeurd ? Zo ja, wat was dat advies en kan dat worden voorgelegd ?

Minister Adelheid Byttebier zegt dat er geen verplichting was om die adviezen te vragen. Die adviezen moeten dan ook niet bij het dossier worden gevoegd. Op vrijwillige basis is niettemin toch advies gevraagd. De raden van bestuur van het Vlaams Fonds en van Kind & Gezin hebben een negatief advies gegeven over hun afschaffing.

Mevrouw Sonja Becq zegt dat het vooral gaat om de inhoudelijke argumentatie die werd gegeven. Ze

gaat ervan uit dat de raad van bestuur van een instelling waarvoor een totaal nieuw decreet wordt gemaakt en waar inhoudelijk veel wordt gewijzigd, daarover advies heeft gegeven. Zo zijn bijvoorbeeld de definitie van personen met een handicap en de formulering van de doelstellingen gewijzigd. Ze had graag geweten wat het Vlaams Fonds zelf daarover vindt.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreurt het dat die adviezen niet worden voorgelegd. Op die manier kan geen grondige inhoudelijke discussie worden gevoerd.

De voorzitter zegt dat die inhoudelijke discussie thuishoort in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken. Bovendien gaat het niet om officiële stukken.

Mevrouw Sonja Becq merkt op dat de bepalingen rond PGB en PAB zouden worden opgenomen in het decreet, maar dat daarvan niets terug te vinden is. Wat denkt het Vlaams Fonds daar zelf over ? Die discussie is niet de bevoegdheid van de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken, maar van de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Voorts zijn de redenen voor de keuze voor een EVA of een IVA niet duidelijk. Het Vlaams Agentschap voor Geestelijke Gezondheidszorg moet blijkbaar een EVA worden, met een eigen raad van bestuur, omdat de psychiatrische ziekenhuizen op een economische markt zouden opereren. Zijn er dan zoveel psychiatrische ziekenhuizen in het Vlaamse economische landschap ? Ligt het verschil niet veeleer in de verhouding tot het zogenoemde primaat van de politiek ? Dat is in feite overigens een overwicht van de regering, want het parlement wordt door het werken met uitvoeringsbesluiten buitenspel gezet.

De vraag is of men de autonome werking van agentschappen aanvaardt of niet. De criteria die de minister heeft opgesomd voor de keuze voor een EVA bij het VAGG, kunnen evengoed worden ingeroepen voor Kind en Gezin en het VAPH. Waarom kunnen die instellingen, die beide een eigen werking en autonomie hebben en beide direct betrokken zijn bij de partners op het werkveld, geen EVA's worden ? Diezelfde bedenking kan worden teruggevonden in de adviezen van de SERV en van de werknemersorganisaties. Door er IVA's van te maken worden de partners op het werkveld buitenspel gezet. Er is geen enkele garantie dat met hun advies rekening zal worden gehouden. Er is ook

geen duidelijkheid waarover zij advies zullen kunnen uitbrengen en over welke informatie zij zullen kunnen beschikken. Waarom wordt dan toch vastgehouden aan de rechtsvorm van een IVA voor het VAPH en voor Kind en Gezin ?

Een andere vraag betreft de onduidelijkheid rond het comptabiliteitsdecreet. De Raad van State vraagt hoe de operatie Beter Bestuurlijk Beleid kan worden uitgevoerd zonder dat decreet. Kan er nu al een decreet worden gestemd, zonder dat er zekerheid bestaat over de financieringsstroom ? Het is trouwens niet eens zeker dat het comptabiliteitsdecreet er überhaupt komt. Het advies van de Raad van State bij dat ontwerp stelt naar verluidt fundamentele tekstwijzigingen voor, zodat er allicht nog grondige wijzigingen nodig zijn. Wat zijn precies de problemen met het comptabiliteitsdecreet ? Waarom ligt dat ontwerp nog niet voor ? Hoe wil de minister te werk gaan bij de uitvoering van de hervorming zonder dat decreet ?

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey merkt op dat de hervorming niet vanaf een wit blad vertrekt. Het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid is voor een stuk historisch gegroeid. Het bestaande aanbod is het resultaat van samenwerking tussen het privé-initiatief en de overheid. In de gehandicaptensector, de sector van Kind en Gezin en ook bij de bijzondere jeugdzorg, bestaat een feitelijke samenwerking op basis van privé-initiatief, waarbij de inzet van de overheid soms maar schoorvoetend is gekomen. Vaak werden initiatieven ondersteund die al bestonden. Waarom kan dat zo niet verder ? De argumenten die de minister aanvoerde voor een verzelfstandiging, kunnen worden onderschreven, maar de minister trekt de verkeerde conclusie. Zoals blijkt uit de adviezen van de SERV, geven IVA's geen garantie dat de betrokkenheid van de privé-initiatiefnemers, die nochtans aangewezen is, ernstig wordt genomen. Nu is er in het Vlaams Fonds en bij Kind en Gezin een raad van bestuur waarin zij wél mee kunnen beslissen. In een IVA worden zij verwezen naar een raadgevend comité.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel merkt op dat het inhoudelijke debat rond Beter Bestuurlijk Beleid in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken zal worden gevoerd. Het is niet de bedoeling dat elke bevoegde commissie nog uitvoerig over de verschillende ontwerpen van decreet discussieert. Zoals afgesproken in het Bureau, moeten zij enkel advies verlenen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey beaamt dat en zegt dat haar fractie daaraan constructief wil meewerken. De voorzitter van dit parlement, tevens

voorzitter van de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken, heeft in die commissie zelf evenwel gezegd dat hij niet inziet hoe hij de parlementsleden hun spreek- of amenderingsrecht zou kunnen ontnemen.

De spreker zegt voorts dat zij de evolutie van het Vlaams Fonds en Kind en Gezin van een VOI met een raad van bestuur, naar een verzelfstandiging zonder raad van bestuur betreurt. Daardoor dreigt men de waardering voor de inzet vanuit een vrije sector minder ernstig te nemen. De reden voor dat terugschroeven is niet duidelijk.

De argumenten van de minister om welzijn intern en gezondheid extern te verzelfstandigen, volgt mevrouw Merckx-Van Goey niet. Volgens de minister is er in het ene geval sprake van een monopolie, terwijl in het andere geval concurrentie speelt. Is de minister er echt van overtuigd dat in de hele welzijnssector een monopoliesituatie geldt voor het aanbieden van zorg ? In sectoren als welzijn en gezondheid moet er niet mordicus concurrentie spelen. In de thuiszorg en de kinderopvang bijvoorbeeld is de trend naar concurrentie ingezet, maar dat is door de huidige regering gebeurd.

De minister is zowel voor welzijn als voor gezondheid bevoegd. Dat is op zich een goede zaak, want vroeger stonden daar twee ministers voor in. Bijvoorbeeld in de integrale jeugdhulp is er een inbreng vanuit welzijn en vanuit de geestelijke gezondheidszorg. Maar nu zit de hele welzijnssector, met bijvoorbeeld Kind en Gezin, bij de IVA's, terwijl de geestelijke gezondheid via een EVA zal worden geregeld. De redenering is blijkbaar dat gezondheid extern kan geregeld worden omdat men daar ook de ziekenhuizen en het federale niveau nodig heeft. Er zijn echter ook resoluties van het Vlaams Parlement die ervoor pleiten om gezondheidszorg naar het Vlaamse niveau te brengen. Dat de minister verschillende keuzes maakt voor welzijn en gezondheid, is in dat verband een slecht signaal.

Minister Adelheid Byttebier betwist de stelling dat voor welzijn het IVA- en voor gezondheid het EVA-statuuut wordt gekozen. Voor de twee OPZ's en dus het VAGG wordt weliswaar gekozen voor een EVA, maar 'Zorg en Gezondheid' wordt een IVA, net als jongerenwelzijn.

Wat het onderscheid betreft tussen Kind en Gezin en het Vlaams Fonds enerzijds en de 2 OPZ's anderzijds, moet er rekening mee worden gehouden dat de opdracht van de ziekenhuizen exploitatie is, terwijl de kerntaken van Kind en Gezin en van het

Vlaams Fonds erkenning en subsidiëring zijn. Zoals al gezegd, is er in de geest van het primaat van de politiek, voor gekozen om de verschillende agentschappen intern te verzelfstandigen, tenzij dat niet kon.

In verband met de opmerking dat de raden van bestuur miskend worden, beklemtoont de minister dat er geopteerd is voor een samenwerking met en een betrokkenheid van de sector. Dat is nog iets anders dan dat het middenveld mee bestuurt.

Het ontwerp van comptabiliteitsdecreet ligt voor advies bij de Raad van State. Het zal worden besproken in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken. Er zullen generieke overgangsmaatregelen uitgevaardigd worden om de andere decreten inzake Beter Bestuurlijk Beleid op het comptabiliteitsdecreet af te stemmen.

De heer Felix Strackx kan niet inschatten wat de invloed van de nieuwe rechtsvorm is op de werking van de instellingen. Hij vraagt of de werking dezelfde blijft.

Mevrouw Sonja Becq vraagt of per artikel de visie van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds kan worden aangegeven over de inhoudelijke wijzigingen die worden aangebracht aan het decreet. Ze geeft het voorbeeld van de definitie van een handicap die gewijzigd wordt : nu gaat het over elk langdurig en belangrijk participatieprobleem, terwijl vroeger de nadruk werd gelegd op sociale integratie, wat ook de dimensie van sociaal contact omvatte. Dit aspect wordt nu weggelaten.

Ze stelt vast dat er in het voorliggende decreet steeds sprake is van de aansturing van de voorzieningen en de diensten. Zal dit agentschap alles zelf organiseren of veeleer criteria opstellen ? Wat is terzake het advies van het Vlaams Fonds ?

Voor de wijzigingen die werden aangebracht in de kerntaken is bijvoorbeeld geen sprake van een preventieve werking. Nochtans zou dit een belangrijk aspect van de werking van dit agentschap moeten zijn. Eén van de meerwaarden van het systeem zoals het tot nog toe functioneerde was de participatie van de dienstverleners en de gebruikers. Zo was het mogelijk om vanuit de praktijk te adviseren, richtlijnen te geven en te evalueren. Hoe zal de link met de praktijk binnen dit nieuwe systeem worden gelegd ?

Er moeten bepaalde garanties zijn voor de manier waarop de mensen in het Vlaams Fonds worden in-

geschreven en voor de termijnen waarbinnen dat dient te gebeuren. Daarvan is in dit decreet niets terug te vinden. Zal dit geregeld worden in de uitvoeringsbesluiten ? Zo ja, dan komt er inderdaad een primaat van de regering. Wat is hierover het advies van het Vlaams Fonds ?

De spreker vraagt zich af in hoeverre de minister het raadgevend comité ernstig neemt. Waarover moeten er adviezen worden verstrekt ? In welke mate zal de minister met dat advies rekening houden ? Hoe zullen de betrokkenen geïnformeerd worden om een goed advies te kunnen geven ?

Ten slotte vraagt ze zich af hoe de relatie zal zijn tussen de strategische adviesraden en de raadgevende comités. Ze wil weten of er in de verschillende beleidsdomeinen ook subadviesraden zullen zijn rond de specifieke deelthema's en of er een inbreng zal zijn vanuit de werking van de verschillende agentschappen naar de strategische adviesraden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey wil van de minister vernemen of er al dan niet inhoudelijke veranderingen zijn aangebracht aan de huidige reglementering. Welke zijn – artikel per artikel – de onderduimse wijzigingen aan het decreet op het Vlaams Fonds ? Uit artikel 8 van het voorliggend ontwerp blijkt dat de criteria nog niet worden vastgelegd in het decreet, maar dat de minister ter zake een volmacht vraagt aan het parlement. De opgesomde punten moeten normalerwijs in het decreet zelf worden geregeld. Op basis van de huidige tekst kan niet worden opgemaakt of de regering de intentie heeft om dit te regelen en in welke mate dit zal afwijken van de huidige regelgeving. Indien er geen inhoudelijke wijzigingen zijn aangebracht, kan de discussie zich beperken tot de vraag of de structuur een IVA of een EVA dient te zijn.

De heer Felix Strackx is van oordeel dat ook als er niets aan het decreet zelf wordt gewijzigd, men de gelegenheid niet moet laten liggen om een aantal zaken te verbeteren of te verfijnen aan het decreet. Hij stelt voor om gestructureerd te werken en het ontwerp van decreet artikelsgewijs te bespreken. Alleen zo kan een terdege onderbouwd advies worden uitgebracht aan de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken, waarvan de leden niet vertrouwd zijn met deze specifieke problematiek.

De voorzitter herhaalt dat de inhoudelijke, artikelsgewijze bespreking niet in deze commissie moet gebeuren, maar in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

De minister wijst er op dat op de vragen naar concrete wijzigingen, alleen kan worden geantwoord dat het hier om een bestuurlijk decreet gaat. Voor bijvoorbeeld het concept participatie is het zeker niet zo dat hier de oefening gemaakt is om daar een inhoudelijke wijziging aan te brengen. In de internationale context is wel steeds meer sprake van participatie in plaats van sociale integratie en daarom wordt dat begrip gehanteerd. Als dit niet als een actualisering van de terminologie wordt beschouwd, maar als een grondige nieuwe kijk op het begrip handicap, kan een amendement in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken een oplossing zijn. Bij het opstellen van dit bestuurlijk decreet is wel degelijk de keuze gemaakt op welke manier het Vlaams Fonds best wordt bestuurd.

Ook voor Kind en Gezin is dat gebeurd. Dat betekent niet dat bijvoorbeeld het begrip kind verandert, wel dat het maken van beleidskeuzes niet langer door een raad van bestuur gebeurt. Het gaat hier dus enkel om een bestuurlijke wijziging, geen inhoudelijke. In dat licht is het dan ook logisch dat deze ontwerpen aan de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken zijn toegewezen.

De heer Felix Strackx zegt dat in artikel 13 wordt gesteld dat om steun te krijgen, personen met een handicap hun woonplaats moeten hebben in het Nederlands taalgebied of in Brussel. Met de zorgverzekering is men op een Europese regelgeving gestoten, waarbij werd gesteld dat de zorgverzekering sociale zekerheid is en ook moet gelden voor diegenen die in Vlaanderen werken. Bestaat ook hier dan niet het risico van problemen met de Europese regelgeving? Artikel 13 moet ook samen worden gelezen met artikel 17, waarin staat dat een persoon met een handicap die aanspraak maakt op de toepassing van dit decreet werkelijk in België moet verblijven. Wat wordt hier juist bedoeld met 'verblijven'? Is het niet voldoende om gedomicilieerd te zijn in het Nederlands taalgebied?

De persoon met een handicap moet een ononderbroken verblijf van 5 jaar of een wel of niet aangesloten verblijf van 10 jaar in België kunnen bewijzen. Moet dat ononderbroken verblijf van 5 jaar meteen voorafgaan aan de vraag om gebruik te kunnen maken van dit decreet of mag die 5 jaar ononderbroken verblijf ergens in het verleden gesitueerd zijn? Dat wordt niet gespecificeerd in de voorliggende tekst. Het is bovendien merkwaardig dat de minderjarigen geen ononderbroken verblijf

moeten hebben, maar hun wettige vertegenwoordiger wel.

2.3. Toelichting amendementen

Mevrouw Sonja Becq zegt dat via het eerste amendement wordt gevraagd om in het opschrift van een extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid te spreken, in plaats van een intern verzelfstandigd agentschap. Het tweede amendement beoogt dezelfde aanpassing in artikel 3 van de voorgestelde tekst. Het derde amendement strekt ertoe de kerntaken van het agentschap te vervolledigen en daarbij rekening te houden met de preventie, de detectie en de diagnose en met het meewerken aan de beleidsvoorbereiding.

Met amendement 4 en met amendement 5 wordt beoogd in artikel 6 en artikel 8 van de voorgestelde tekst 'straffen' te vervangen door 'sanctioneren'.

Voorts is er een legistiek amendement (nummer 6) op artikel 10 en een voorstel om de artikelen 13 tot en met 15 door een opschrift ('Hoofdstuk IIIbis. Procedure tot het bekomen van ondersteuning') te laten voorafgaan. Er is ook een amendement dat voorstelt om artikel 13 aan te vullen met artikelen 13bis, ter en quater. CD&V vindt dat het niet opgaat dat de garanties voor de gebruikers en de hulpvragers worden doorgeschoven naar een eigenmachtig optredende regering. Daarom wordt voorgesteld die garanties in het ontwerp zelf op te nemen.

Met de amendementen nummer 8 en nummer 9 wordt voorgesteld in de minimale bepalingen te voorzien voor de procedure tot het bekomen van ondersteuning.

In amendement nr. 10 stelt CD&V voor om de discriminatie via de leeftijdsgrens van 65 jaar te schrappen uit artikel 16. Ooit amendeerde CD&V zelf zijn eigen voorstel met een beperking tot de hulpmiddelen, omdat daar het verschil het grootste was. Maar aangezien zelfs dat voor de meerderheid niet de moeite van de overweging waard was, blijft de fractie nu bij haar principiële standpunt. Bij de definities in artikel 2 zijn de woorden 'sociale integratie' verdwenen en gaat het voortaan om 'elk langdurig en belangrijk participatieprobleem'. Het Arbitragehof heeft destijds al geoordeeld dat het vanwege de sociale integratie niet nodig was om te zeggen dat de 65-plussers daar mee onder moesten vallen. De nieuwe definitie is dan ook een reden te meer om te zeggen dat er geen discriminatie mag gelden en dus om de leeftijdsgrens te schrappen.

Met amendement nummer 11 bij artikel 18 over het bestuur en de werking van het agentschap, wil CD&V het principe van de raad van bestuur in de logica van de extern verzelfstandigde agentschappen invoeren. Er wordt een maximum voorgesteld van twaalf leden, met inbegrip van de voorzitter. Die raadsleden zijn vertegenwoordigers van de gebruikers en de voorzieningen, deskundigen op het vlak van de taken van het agentschap en deskundigen inzake management. Mevrouw Sonja Becq vindt het in dit verband verwonderlijk dat partijen die zich progressief noemen en participatie willen honoreren, er telkens weer in slagen de beslissingsbevoegdheid niet uit handen geven. Overigens moet de raad van bestuur in de plaats komen van het raadgevend comité, zodat het opschrift 'Hoofdstuk VI. Raadgevend comité' kan worden geschrapt (amendement nr. 12).

In amendement nummer 13, waarin de vervanging van artikel 21 wordt voorgesteld, worden de bevoegdheden van die raad van bestuur bepaald : de strategische doelstellingen, de beheersovereenkomst, een eigen verantwoordelijkheid over begroting en rekeningen, de rechtspositieregeling van het personeel, het toestaan van afwijkingen op de begrenzing voor het aangaan van verbintenissen, de investeringskredieten en een eigen regeling voor het reglement van inwendige orde. In amendement nummer 14 wordt de oprichting van een eigen dagelijks bestuur geregeld.

In amendement nummer 15 wordt voorgesteld een hoofdstuk VII bis in te voegen over de regeling van de subsidiëring van de voorzieningen. Ook hier moeten de rechtsgaranties in het ontwerp worden opgenomen en niet geregeld via uitvoeringsbesluiten. In verband met artikel 27 moet opnieuw worden vastgesteld dat de regering zich een aantal bevoegdheden toeëigent, die het parlement legistiek geen mogelijkheid tot inspraak bieden. Amendement nr. 16 stelt daarom voor dat artikel te schrappen. Tot slot stelt de CD&V-fractie in amendement nr. 17 voor om artikel 28, 2°, te schrappen. Daarin wordt namelijk een koninklijk besluit opgeheven dat naar verluidt al opgeheven is.

2.4. Antwoord van minister Adelheid Byttebier en repliek van de leden

De minister meent dat de nieuwe inhoudelijke keuzen die in de amendementen voorgesteld worden (zoals de schrapping van de leeftijdsgrens van 65 jaar) en de voorstellen voor een aanpassing van het woordgebruik (zoals 'sanctioneren' in plaats van 'straffen') niet thuishoren in de bespreking van een bestuurlijk decreet. Als er al iets inhoudelijk

verandert, gaat het louter om een actualisering, een aanpassing aan wat thans internationaal gebruikelijk is. Het was nooit de bedoeling om in het voorliggende ontwerp van decreet nieuwe politieke keuzen te maken, niet bewust en ook niet in stilte.

Wel relevant is de vraag of raden van bestuur kunnen beslissen of niet. CD&V koppelt dat blijkbaar aan progressief zijn of aan participatie. De regering is van oordeel dat men om een mening te kunnen vormen en vervolgens een beslissing te kunnen nemen, moet werken met het middenveld, de administratie en de VOI's. Maar na die samenspraak moet de beslissing uiteindelijk genomen worden op dat niveau waarop diegenen die ze nemen, ter verantwoording kunnen geroepen worden. Dat is bijvoorbeeld niet het geval voor de verenigingen die deel uitmaken van de raad van bestuur van Kind&Gezin. Het gaat hier om de essentie van het ontwerp : samenwerking met en betrokkenheid van de sector, maar een bestuurlijke beslissing op het niveau van de primauteit van de politiek.

Mevrouw Sonja Becq blijft erbij dat het niet gaat om de primauteit van de politiek, maar om die van de regering. Zij vraagt zich ook af waarom de minister het niet aangewezen vindt om binnen het kader van een ontwerp inzake beter bestuurlijk beleid over de inhoud te spreken, terwijl de zogenoemde terminologische actualisering wel degelijk inhoudelijke wijzigingen aanbrengt op het vlak van procedures, definitie van dienstverlening en rechten van gebruikers. Als aansturing voor de minister hetzelfde betekent als erkenning en subsidiëring, dan is er een probleem van woordgebruik.

Kan de minister nadrukkelijk bevestigen dat de werking, de erkenning en de subsidiëring niet zullen worden gewijzigd en dat de bestaande procedures gehandhaafd blijven ? Het zou moedig zijn als zij daarbij mocht beloven dat, als er toch wijzigingen komen, dat in samenspraak met het parlement zal gebeuren. Uit de voorliggende teksten is dat evenwel niet duidelijk af te leiden.

De heer Felix Strackx stelt vast dat de minister niet van plan is op zijn vragen te antwoorden. Wat is dan nog de zin van een bespreking in deze commissie ? Over de ontwerpen die hier worden voorgelegd, mogen de commissieleden niets meer zeggen, met als argument dat er niets is veranderd. Zelfs de onvolkomenheden van vroeger mogen niet eens meer besproken worden. Als alles enkel te nemen of te laten is, weigert de heer Strackx nog verder aan de besprekingen deel te nemen. Dat heeft immers geen enkele zin.

De minister reageert nog op de bezorgdheid over het al dan niet handhaven van de bestaande procedures en verwijst naar artikel 27 van het voorliggend ontwerp. In dat artikel wordt de Vlaamse regering ermee belast de bestaande wets- en decreetsbepalingen betreffende de organisatie, de werking, de missie, de taken en de financiering in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet. Het is dus zeker niet de bedoeling dat het decreet iets anders op de helling zou zetten.

3. Bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken op 9 maart en 16 maart 2004

3.1. Toelichting door mevrouw Ann De Martelaer, verslaggever van de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Mevrouw Ann De Martelaer wijst erop dat met dit ontwerp van decreet, het Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap een intern verzelfstandigd agentschap (IVA) met rechtspersoonlijkheid wordt. De rechtspersoonlijkheid is belangrijk omdat de Vlaamse overheid subsidies geeft en omdat de organisatie ook eigen inkomsten verwerft door de inbreng van personen met een handicap. Er werd specifiek voor een IVA gekozen wegens het belang van een eigen aanpak en een eigen aansturing en wegens het belang van samenwerking met andere bestuursorganen zoals de provincie, regio's, lokale overheden en andere actoren.

De commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen heeft het ontwerp uitgebreid besproken. De veranderingsmanager heeft ondersteunende uitleg gegeven en er werden een aantal opmerkingen geformuleerd, onder meer door het Rekenhof en CD&V. Er zijn inmiddels een aantal amendementen ingediend om hieraan tegemoet te komen.

Tijdens de bespreking werd opgemerkt dat de bundel de adviezen bevatte van de SERV en de Raad van State, maar niet die van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds. Daarop werd gerepliceerd dat dat laatste niet verplicht was.

Voorts werd er ook op gewezen dat er geen enkele bepaling rond PAB en PGB werd opgenomen. Een amendement zal dat proberen te verhelpen.

Er werd ook gesteld dat de argumentatie om voor een IVA en niet voor een EVA te kiezen, niet echt duidelijk was. De minister heeft de commissieleden

van haar standpunt ter zake proberen te overtuigen.

Er werden bovendien vragen gesteld rond het comptabiliteitsdecreet. De Raad van State vraagt namelijk hoe de operatie Beter Bestuurlijk Beleid zonder een dergelijk decreet uitgevoerd kan worden. Daarop werd gerepliceerd dat het ontwerp van comptabiliteitsdecreet voor advies voorligt bij de Raad van State. Het zal ook in deze commissie besproken worden. Er zullen generieke overgangsmaatregelen uitgevaardigd worden om de andere decreten van Beter Bestuurlijk Beleid op het comptabiliteitsdecreet af te stemmen.

3.2. Algemene bespreking

Mevrouw Mieke Van Hecke spreekt haar tevredenheid uit over de nieuwe bepalingen waardoor het comptabiliteitsdecreet op een eenvormige manier vermeld zal worden in de verschillende decreten. Ze dankt de voorzitter voor zijn bijdrage aan die oplossing.

De voorzitter merkt op dat hij nog een probleem heeft met de verschillende manieren waarop de aanstelling van de algemeen directeur wordt geregeld in de diverse decreten. Als oplossing stelt hij voor in het kaderdecreet te vermelden dat er meerdere mogelijkheden zijn. Indien men voorstander is van een verschillend beleid per instelling – wat verdedigbaar kan zijn –, moet eerst en vooral voor een decretale basis gezorgd worden. Die decretale basis moet in het kaderdecreet worden opgenomen, maar vooralsnog is dat niet het geval. Het gaat hier overigens niet om de mensen die er nu al zijn, want daarvoor is er een oplossing, maar om de toekomst.

Mevrouw Mieke Van Hecke is het hiermee eens. Zij heeft de indruk dat men de bestaande toestanden gewoon wil behouden. Dat was niet de bedoeling, althans niet wat de structuren betreft. Het kaderdecreet was blijkbaar een intentieverklaring, terwijl de daaropvolgende decreten er alleen maar op uit zijn de huidige structuren te bevestigen. Door het kaderdecreet alsmaar uit te breiden met bijkomende bepalingen, zal het uiteindelijk een gewoon decreet worden.

De voorzitter zegt dat een mogelijkheid is dat in het kaderdecreet een georganiseerde diversiteit wordt geregeld. Ook daarvoor is hoe dan ook een decretale basis nodig. Het lijkt niet goed dat de minister of het hoofd van het agentschap zelf kunnen beslissen dat er een algemeen directeur komt. Dat gaat wellicht tot procedures bij de Raad van State leiden.

Minister Paul Van Grembergen stelt voor de bespreking van dit moeilijke punt even uit te stellen en de werkzaamheden verder te zetten. Hij wil daarmee het probleem zeker niet verdoezelen, maar er juist de nodige tijd voor uittrekken.

De voorzitter kan het hiermee eens zijn. Hij benadrukt dat het onderwerp niet als afgehandeld beschouwd wordt, en dat, eventueel via het kaderdecreet, in laatste instantie nog naar een oplossing kan worden gezocht. Hoe dan ook moet dat een oplossing met een decretale basis zijn.

Mevrouw Van Hecke zegt dat best een lijst wordt gemaakt van waar het probleem zich reeds voorgedaan heeft en van de oplossing die er, per decreet, aan gegeven werd. Het kaderdecreet kan slechts een principiële oplossing aanreiken, en in de afzonderlijke decreten zullen eventueel nog aanpassingen moeten gebeuren op basis van het kaderdecreet.

3.3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Opschrift

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe het opschrift te vervangen door : “Ontwerp van decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 1*).

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat, zoals eerder door CD&V werd gesteld bij de bespreking van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003, de creatie van een intern verzelfstandigd agentschap (IVA) met rechtspersoonlijkheid geen zin heeft. Waar een echte verzelfstandiging van bepaalde activiteiten nodig is, valt een extern verzelfstandigd agentschap (EVA), dat een afgescheiden juridische entiteit is met een eigen raad van bestuur, te verkiezen boven een IVA met rechtsper-

soonlijkheid. Dat laatste is een schizofreen soort instelling waarbij een dubbelzinnigheid inzake de verhouding met de administratie en de aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid van de bevoegde minister wordt ingesteld.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

Mevrouw Mieke Van Hecke meldt dat ingevolge het verwerpen van dit amendement, de amendementen die verband houden met het voorstel tot oprichten van een extern verzelfstandigd agentschap, zonder voorwerp zijn en derhalve ingetrokken. Het gaat in concreto om de amendementen bij de artikelen 3, 18, 21 en 22, om een amendement in verband met het opschrift van hoofdstuk VI en een amendement over een hoofdstuk VIIbis.

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 2

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe in artikel 2 het punt 2° te schrappen en de volgende punten te hernoemen (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, 2101/4, amendement nr. 18*).

Aangezien het comptabiliteitsdecreet nog niet werd goedgekeurd kan een verwijzing ernaar nog niet worden opgenomen.

Amendement nr. 18 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus geamendeerd artikel 2 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 4

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt dat de term “aansturen” te veel connotatie heeft met betutteling. Dat is op te lossen door de “de voorzieningen die het aansturen” te vervangen door “de erkende voorzieningen”. Niet-erkende voorzieningen bestaan in deze sector immers niet.

Minister Adelheid Byttebier antwoordt hierop dat “erkende voorziening” te beperkend is, omdat attesteren bijvoorbeeld kan zonder erkenning. Zij vindt dat “aansturen” de lading van erkenning, vergunning, attestering en subsidiëring dekt. “Aansturen” duidt bovendien op de wijze waarop de overheid zal optreden.

Mevrouw Van Hecke repliceert dat in “de voorzieningen die het aansturen” deze voorzieningen slaan op alle mogelijke diensten die in de plaats van dat agentschap bepaalde zaken doen, met name erkennen, attesteren enzovoort. Het gaat hier volgens haar over het begrip “voorzieningen”, diensten dus, die vergunnen, attesteren of wat dan ook, maar die op zich erkend zijn.

De voorzitter vindt dat men tot een compromis kan komen indien men aan § 2 toevoegt dat het agentschap en de door het agentschap erkende voorzieningen de ideologische bepalingen eerbiedigen.

Minister Adelheid Byttebier zegt dat het hier in grote mate om taalgevoel gaat. Aansturen wordt als een zeer krachtige bepaling ervaren, terwijl erkennen kan bekeken worden als beperkend. Met de suggestie van de voorzitter is er in elk geval geen probleem.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in artikel 4, § 2, de woorden “de voorzieningen die het aanstuurt” te vervangen door “de door het agentschap erkende voorzieningen” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/4, amendement nr. 31*).

Amendement nr. 31 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus geamendeerd artikel 4 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 5

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe artikel 5, 1°, te vervangen door wat volgt : “ervoor zorgen dat de ondersteuning van personen met een handicap en van de leefomgeving waarin zij verblijven, wordt georganiseerd ;” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/4, amendement nr. 32*).

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat dit amendement een taalkundige rechtzetting beoogt. Bij de kerntaken van het agentschap wordt “de organisatie van de ondersteuning” vermeld, terwijl het beter is te zeggen dat de ondersteuning wordt georganiseerd.

Amendement nr. 32 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat ook een amendement werd ingediend om een derde en vierde punt toe te voegen aan artikel 5. Omdat er bij de leden van de commissie Welzijn een probleem bleek te zijn rond de respectieve taken inzake beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie, wordt het voorstel voor punt 4° geschrapt. Het amendement beoogt dus enkel nog als kerntaken van het agentschap te vermelden : preventie, detectie, diagnose en de kennis van de weerslag van een handicap op het totaal functioneren van de persoon met een handicap.

De heer André Denys zegt dat bij de kerntaken enkel de belangrijkste taken moeten worden opgenomen. Een beknopte opsomming van de kerntaken verdient de voorkeur en artikel 5 slaagt daar zijns inziens in.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat zij het ontwerp van decreet met mensen uit de sector heeft bekeken. Preventie, detectie en diagnose worden blijkbaar aan geen enkele andere instantie toegewezen indien men deze taken niet opneemt in dit artikel. Wie gaat die taken dan overnemen ? Deze kerntaken waren in het oude decreet trouwens wel opgenomen.

De voorzitter vraagt zich af wie instaat voor deze taken indien zij niet in het ontwerp van decreet worden opgenomen. Minister Adelheid Byttebier antwoordt dat detectie en diagnose tot de kerntaken behoren, maar dat preventie toebehoort aan het departement omdat het een beleidsmatige bevoegdheid is. *Mevrouw Mieke Van Hecke* zegt dat zij in haar amendement het woord preventie zal schrappen.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Trees Merckx-Van Goey, strekt ertoe aan artikel 5 een 3° toe te voegen, dat luidt als volgt :

“3° de detectie en diagnose van handicaps, alsmede de kennis van de weerslag van de handicap op het totaal functioneren van de persoon met een handicap bevorderen.” (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 3).

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 5 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 6

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe in artikel 6 het punt 1° te vervangen door het volgende : “1° het programmeren op operationeel niveau, vergunnen, erkennen, en subsidiëren van voorzieningen en het opleggen van administratieve sancties aan voorzieningen, die belast zijn met de ondersteuning van personen met een handicap ;” (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 19).

Het begrip “straffen” dient vervangen door “het opleggen van administratieve sancties”.

Het begrip “sanctioneren” werd vervangen door het begrip “straffen”, gevolggevend aan het taaladvies d.d. 30.10.2003 dat stelt dat sanctioneren in het Nederlands “waarborgen” betekent en niet bestraffen.

Het oorspronkelijke begrip “straffen” hield in dat aan voorzieningen administratieve sancties kunnen worden opgelegd.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe in artikel 6 punt 5° en 6° te vervangen door het volgende :

“5° het informeren en sensibiliseren met betrekking tot alles wat verband houdt met handicaps en de maatschappelijke integratie van personen met een handicap ;

6° de operationalisering van de criteria voor de afbakening van de doelgroep van personen met

een handicap” (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 20).

In 5° was het woord “tot” tussen “betrekking” en “alles” weggefallen.

In 6° was het woord “criteria” tussen “de” en “voor” weggefallen.

Deze invoeging maakt de bepaling tekstueel correct.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe in artikel 6, 1°, op de tweede regel, het woord “straffen” te vervangen door het woord “sanctioneren” In 2°, op de eerste regel, het woord “straffen” vervangen door het woord “sanctioneren” (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 4). Het amendement wordt ingetrokken omdat dezelfde finaliteit heeft als dat van de meerderheid.

Amendement nr. 19 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 20 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerd artikel 6 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 7

Artikel 7 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 8

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe in artikel 8 het punt 2° te vervangen door het volgende : “2° het vergunnen, erkennen en subsidiëren van voorzieningen en het opleggen van administratieve sancties aan voorzieningen ;” (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 21).

Het begrip “straffen” dient vervangen door “het opleggen van administratieve sancties”.

Het begrip “sanctioneren” werd vervangen door het begrip “straffen”, gevolgd door de taaladvies d.d. 30.10.2003 dat stelt dat sanctioneren in het Nederlands “waarborgen” betekent en niet bestraffen.

Het oorspronkelijke begrip “straffen” hield in dat aan voorzieningen administratieve sancties kunnen worden opgelegd.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe in artikel 8, 2°, op de eerste regel, het woord “straffen” te vervangen door “sanctioneren” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 5*). Het amendement wordt ingetrokken omdat het dezelfde finaliteit heeft als dat van de meerderheid.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe in artikel 8 het punt 3° te vervangen door het volgende : “ 3° het ten laste nemen van de kosten van ondersteuning, gedragen door de persoon met een handicap, met inbegrip van het persoonlijke assistentiebudget en van het persoonsgebonden budget ;” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 22*).

Dit amendement brengt volgens de indieners een technische verduidelijking aan.

Het gebruik van het begrip “tegemoetkomingen” schept verwarring aangezien niet het nieuwe Vlaamse agentschap, maar nog steeds de federale overheid bevoegd is en blijft voor het verlenen van “tegemoetkomingen” aan personen met een handicap. Het is correcter en duidelijker te stellen dat het agentschap de “kosten ten laste neemt” van de ondersteuning.

De bestuurshandeling van het agentschap, die betrekking heeft op het toekennen van subsidies of budgetten voor de tenlasteneming van de kosten van de ondersteuning aan de persoon met een handicap, kunnen enkel de persoon met een handicap zelf, of de erkende voorziening als beneficiant hebben. In het geval met “welbepaalde derden” verwezen wordt naar het instellen van een “derdebetalersregeling” aan de voorziening (hetgeen niet kan worden afgeleid uit de memorie van toelichting), is in dit ontwerp reeds een voldoende decretale basis aanwezig om dit te verantwoorden onder artikel 8, 2°, : “subsidieren van voorzieningen”. De notie “welbepaalde derden” wordt daarom beter weggelaten.

Het persoonlijke assistentiebudget (PAB) moet afzonderlijk vermeld blijven naast het persoonsgebonden budget (PGB), omdat het gesteund is op een zeer specifieke bestuurshandeling van het agentschap, die niet als vervat kan worden beschouwd in de term PGB.

Amendement nr. 21, wordt aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 22, wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerd artikel 8 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 9

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe artikel 9 te vervangen door de volgende tekst : “ het agentschap kan voor het realiseren van zijn missie en taken en met inachtneming van de regels, genoemd in artikel 8, alle mogelijke activiteiten van welke aard ook ontwikkelen, opzetten en verwezenlijken.” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 23*).

Tussen het woord “opzetten” en het woord “verwezenlijken” wordt het woord “en” dat was weggevallen ingevoerd om de formulering tekstueel correct te maken.

Amendement nr. 23 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerd artikel 9 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 10

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe in artikel 10, op de vijfde, zesde en zevende regel, de woorden “moet het agentschap klachten opnemen en behandelen, die worden geuit tegen voorzieningen die door het agentschap werden erkend” te vervangen door de woorden “neemt het agentschap klachten op die worden geuit tegen voorzieningen die door het agentschap worden erkend en behandelt deze

klachten" (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 6).

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat het legistische gebruik van het woord "moeten" in een decreet fout is. Waar 'moeten' wordt bedoeld, dient een louter affirmatieve en niet-imperatieve zinsvorm te worden gehanteerd.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus geamendeerd artikel 10 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 11

Artikel 11 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 12

Artikel 12 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 13

De heer Felix Strackx zegt dat artikel 13 de voorwaarden bepaalt waaraan men moet voldoen om een aanvraag ter ondersteuning te kunnen indienen. Artikel 17 zegt dat de persoon met een handicap in België moet verblijven gedurende ononderbroken vijf jaar ofwel een niet-aaneengesloten verblijf van tien jaar. Als men aan die voorwaarde voldoet, kan men aanspraak maken op artikel 13, dat zegt dat men om die ondersteuning te krijgen een woonplaats moet hebben in het Nederlandstalige taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Er is een grote analogie met de bepalingen in het decreet over de zorgverzekering. Daar is men gebotst op een Europese richtlijn die stelt dat men de vereiste van woonplaats niet kan vragen voor bepalingen die te maken hebben met sociale zekerheid. Europa hanteert een ruime interpretatie van sociale zekerheid en de spreker vreest dat het beroep doen op het VFSIPH als sociale zekerheid wordt beschouwd en dat artikel 13 in tegenspraak is met een Europese richtlijn.

Minister Adelheid Byttebier stelt dat het hier gaat over een dienstverlening en niet over een verzeke-

ring. Men heeft haar verzekerd dat er hier geen probleem is.

Mevrouw Ann De Martelaer zegt dat in het ontwerp van decreet over het Vlaams Fonds vastgelegd is wie ten laste wordt genomen. De discussie dienaangaande is een inhoudelijke discussie. Nu gaat het louter om het inpassen van dat decreet in het BBB-decreet.

De heer Felix Strackx repliceert dat de discussie niet daarover gaat. In het geval van de zorgverzekering is men door Europa teruggefloten. De grensarbeiders moeten een beroep kunnen doen op de diensten hier. Dat heeft niets te maken met het verzekeringsprincipe maar met sociale zekerheid. Voor alles wat met sociale zekerheid te maken heeft, geldt het Europese principe van wederkerigheid. De heer Sven Gatz vindt dat een goede opmerking voor de commissie Welzijn of voor de plenaire vergadering maar niet voor de commissie Institutionele Hervorming. Bij het begin van de werkzaamheden is een werkwijze afgesproken, maar de spreker stelt vast dat die niet wordt gevolgd. De heer Felix Strackx zegt dat men problemen zal krijgen. Minister Adelheid Byttebier stelt dat het niet om verzekering of om sociale zekerheid gaat. De twee risico's bestaan dus niet.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe een opschrift, vattende de artikelen 13 tot en met 15, in te voegen, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IIibis

Procedure tot het bekomen van ondersteuning" (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 7).

Volgens de indieners worden de procedure voor een aanvraag tot ondersteuning, de cumul- en subrogieregeling, enzovoort beter zichtbaar gemaakt onder een apart opschrift voor een hoofdstuk.

Minister Adelheid Byttebier is van oordeel dat dit opschrift niet nodig is omdat de artikelen niet handelen over de procedure, maar wel over de ondersteuning.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat het opschrift gevolgen heeft voor een aantal artikelen die CD&V zou willen invoegen. Het is een afstemming

op het oorspronkelijke decreet zoals de meerderheid dat doet voor het PAB-PGB.

Minister Adelheid Byttebier antwoordt dat de keuze is gemaakt om het niet in te schrijven. Het accent ligt immers niet op de procedure, het gaat over het bekomen van ondersteuning. Aan de opmerkingen van het Rekenhof in verband met PAB-PGB wordt tegemoet gekomen met een amendement van de meerderheidspartijen tot invoering van een hoofdstuk III bis.

Mevrouw Ann De Martelaer stelt dat men ervoor kiest het PAB en het PGB meer technisch te verankeren omdat voor die twee maatregelen nog geen uitvoeringsbesluiten bestaan. Over al de rest bestaan voldoende uitvoeringsbesluiten zodat er geen gevaar is dat die tussen de mazen van het net vallen.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat het niet over de inhoud gaat. Men maakt een cirkelredenering : men heeft de uitvoeringbesluiten gemaakt op basis van een verankering in een decreet dat men vandaag wijzigt en men stelt dat het niet meer in het decreet moet staan omdat het in de uitvoeringsbesluiten staat. Wat is dan uiteindelijk de verankering ?

Mevrouw Ann De Martelaer zegt dat men gewoon het oude decreet overneemt in het nieuwe en wat men overneemt is al voldoende verankerd en verder in uitvoering gebracht. Men heeft er alleen voor gekozen om het PAB en het PGB technisch in te schrijven omdat dit nog onvoldoende is verankerd.

Amendement nr. 7 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe het derde lid van artikel 13 te schrappen (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 8*).

Het komt volgens de indieners het Vlaams parlement toe in de minimale bepalingen te voorzien voor de procedure tot het bekomen van de ondersteuning. Dit was eerder het geval in het decreet van 27 juni 1990. Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid stuurt niet aan op het weglaten van die bepalingen. Door niet te voorzien in deze bepalingen dreigt het ontwerp personen met een handicap in een rechtsvacuüm te storten.

Amendement nr. 8 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe artikelen 13bis, ter en quater in te voegen, om zo in de minimale bepalingen te voorzien op het vlak van de procedure tot het bekomen van de ondersteuning, zoals het geval was in het decreet van 27 juni 1990 (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 9*).

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 13 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 14

Artikel 14 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 15

Artikel 15 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK III bis

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe een hoofdstuk III bis in te voegen, bestaande uit artikel 15 bis tot en met 15 quinquies, over het persoonsgebonden budget, het persoonlijke assistentiebudget en de behoeftegestuurde betoelaging van voorzieningen (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 24*).

De indieners wijzen erop dat bij de bespreking op 19 februari 2004 en in haar advies, de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen geen rekening heeft kunnen houden met het advies van het Rekenhof dat op 12 maart 2004 aan het Vlaams Parlement werd bezorgd.

In punt 6 van dat advies, merkt het Rekenhof op dat het voorliggend ontwerp, aan de Vlaamse regering in het algemeen een veel ruimere invul- en organisatievrijheid biedt dan het oprichtingsdecreet

van het huidige Vlaams Fonds, dat volledig wordt opgeheven.

De bepalingen waar in het advies naar verwezen wordt, zijn op initiatief van de leden van het Vlaams Parlement en na een grondig inhoudelijk debat over de modernisering van de zorg en de bijstand aan de personen met een handicap, vastgelegd in de decreten van 17 juli 2000 en 21 december 2001. Laatsvermeld decreet is in het Vlaams Parlement met unanimiteit gestemd.

Amendement nr. 24 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Ingevolge het aannemen van dit amendement treedt een vernummering op bij de hoofdstukken en artikels.

Artikel 16 (vernummerd artikel 20)

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Trees Merckx-Van Goey, strekt ertoe de tekst van artikel 16 te vervangen door : “Dit decreet is van toepassing op personen met een handicap en op de voorzieningen die ondersteuning verlenen aan personen met een handicap.” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 10*).

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 16 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 17 (vernummerd artikel 21)

Artikel 17 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 18 (vernummerd artikel 22)

Artikel 18 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 19 (vernummerd artikel 23)

Artikel 19 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 20 (vernummerd artikel 24)

Artikel 20 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 21 (vernummerd artikel 25)

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Mieke Van Hecke, strekt ertoe een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt :

“Voorafgaande adviesaanvraag is verplicht voor :

- 1° de ontwerpen van besluiten van de Vlaamse regering die de statutaire werking van het agentschap betreffen ;
- 2° de informatie- en communicatieaanpak naar klanten en gebruikers, en de structurele aanpak van klachten van de gebruikers betreffende de voorzieningen ;
- 3° de aan het agentschap toegekende budgettaire middelen ;
- 4° de programmatie, de vergunning, de erkenningen, de subsidiëring en de sanctionering van voorzieningen.” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/4, amendement nr. 33*).

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat dit amendement de inschrijving van een verplichte adviesaanvraag voorstelt. Zowel voor de adviesaanvraag als voor de samenstelling is er een verbintenis van de minister-president dat voor het Beter Bestuurlijk Beleid per decreet zou worden gekeken waar dat toepasselijk is en op welke manier. Voor de informatie en de communicatie, de middelen en de programmatie, vergunning, erkenning, subsidiëring en bestraffing van voorzieningen moet men een verplicht advies vragen aan het raadgevend comité. Men moet alleen motiveren hoe men met dat advies omgaat.

Volgens *minister Byttebier* houdt die verplichte voorafgaande adviesvraag een verzwaring van de procedure in en grijpt dat in op de begrotingscyclus. Daarom kan ze er niet akkoord mee gaan. Ze zal wel rekening houden met de opmerkingen inzake de strategische adviesraden.

Mevrouw Van Hecke is het niet eens met het argument van de verzwaring van de procedure. Alleen als men de attitude heeft om de meerwaarde van een adviesvraag te erkennen, met name kwaliteitsverbetering en een groter draagvlak, en niet vertrekt vanuit het tijdverlies, gaat men goed om met inspraak, communicatie en adviesverlening. In het decreet moeten er als het ware kapstokken komen om invulling te geven aan de opdracht van de raadgevende comités. Dat kan niet vrijblijvend zijn.

Op de opmerking van *de heer André Denys* dat de voorafgaande adviesvraag er automatisch zal komen, vraagt *mevrouw Van Hecke* waarom dat dan niet in het ontwerp kan worden ingeschreven.

De heer Jos Geysels deelt een aantal bekommernissen van mevrouw Van Hecke maar niet haar nogal zware conclusie dat als men haar amendement niet steunt, men de adviesverlening en de inspraak niet ernstig zou nemen. Dat zou immers niet overeenstemmen met de geest van artikel 21. De essentie van het amendement van mevrouw Van Hecke is het woord 'verplicht'. Artikel 21 bepaalt dat het raadgevend comité ook op eigen initiatief advies verstrekt. Dat betekent toch wel een waardering van de inspraak, al kan men van mening verschillen of die inspraak er expliciet genoeg in staat. Als het raadgevend comité over zaken van wezenlijk belang op eigen initiatief een advies geeft, is het een politieke keuze van de minister om dat al dan niet naast zich neer te leggen. Als een minister een advies niet volgt, zal daar binnen en buiten het parlement wel de nodige weerklank aan worden gegeven.

Mevrouw Van Hecke geeft toe dat sommige mensen de attitude van inspraak hebben en andere niet; sommigen hebben dus decreten nodig, anderen niet. De meerwaarde van een verplichte adviesvraag is volgens haar dat er sowieso het gevolg aan verbonden is van communicatie en inzage in documenten. Op eigen initiatief kan men wel adviezen formuleren maar men vist dan vaak achter het net omdat men te laat inzage heeft in de documenten waarover men advies zou willen geven. Bij een verplichte advisering is men gegarandeerd tijdig op de hoogte van stappen die de overheid wil nemen.

Volgens *minister Adelheid Byttebier* blijkt uit artikel 22 dat de vrees van mevrouw Van Hecke ongegrond is. Dat artikel bepaalt onder meer: "Het reglement stelt de praktische werking vast, de deontologie, de informatie- en rapporteringsopdracht van het comité, en de aard van de dossiers en rapporten die aan het raadgevend comité voorgelegd moeten worden". Daar wordt dus opgedragen wat het raadgevend comité allemaal moet ontvangen. Bij de managementscore wordt overigens rekening gehouden met de mate waarin en de manier waarop het raadgevend comité bij de besluitvorming betrokken wordt. Bovendien moeten de zes beleidscellen, waaronder die voor personen met een handicap, binnen de strategische adviesraden verplicht advies verlenen. Als het advies van het raadgevend comité eveneens verplicht wordt gemaakt, gaat men voor dezelfde mensen twee keer de verplichting van het advies invoeren. Dat gaat de procedure alleen maar verzwaren.

Mevrouw Van Hecke wijst erop dat het raadgevend comité en de strategische adviesraad niet dezelfde finaliteit hebben. Wat men aan verplichte advisering onderwerpt, is in het ene geval meer operationeel dan in het andere. Bovendien valt het altijd op dat men aantoonbaar waar de verplichting wel ingeschreven staat en dus wel degelijk bedoeld wordt, terwijl men ze niet wil expliciet wil maken.

De voorzitter vraagt of de ontwerpen van besluit die de statutaire werking van het agentschap betreffen, verplicht voorgelegd moeten worden aan het raadgevend comité.

Minister Byttebier verwijst daarvoor naar artikel 21, waar de mogelijke taken opgesomd worden. In de memorie van toelichting bij dat artikel wordt opgesomd waarover de leidend ambtenaar van het agentschap raad kan vragen. Er is evenwel niet voor de verplichting gekozen. Dat neemt overigens niet weg dat het management wel degelijk geëvalueerd zal worden over participatie en informatieverstrekking.

De voorzitter wijst erop dat in de memorie van toelichting bij artikel 21 wordt gesteld: "Het raadgevend comité kan bijdragen tot de kwaliteit van de beleidsuitvoering door toe te zien op de objectiviteit, de evenwichtigheid, de uitvoerbaarheid, het belang van de gebruikers bij de uitvoeringsgerichte activiteiten". Daarna volgt de tekst waarnaar de minister net verwezen heeft. De voorzitter leidt daaruit af dat men programmatie, vergunning, erkenningen, subsidiering en sanctionering van voorzieningen (zoals bepaald in 4° van het CD&V-

amendement) toch mee aan het raadgevend comité zal voorleggen, weliswaar zonder verplichting. Een andere zaak zijn de ontwerpen van besluit, waarvoor de verplichting misschien wel kan worden gehandhaafd.

De heer Denys repliceert dat volgens artikel 21 het raadgevend comité zelf het initiatief kan nemen om over alles, dus ook over de ontwerpen van besluit, advies uit te brengen. Hij is het er niet mee eens dat door een verplichte adviesaanvraag een betere attitude wordt gecreëerd. Als de mogelijkheid wordt gegeven om over alle aspecten advies te verlenen, dan zal dat gebeuren, ook voor de ontwerpen van decreet.

De heer Jos Geysels stelt een combinatie voor tussen de geest van artikel 21 zoals hij die vertaald heeft en het laatste lid van artikel 22. Het getuigt uiteraard niet van goed management om over belangrijke beslissingen geen advies te vragen, want dat heeft dit ontwerp van decreet wat betreft de artikelen 21 en 22 geen zin. De vraag is alleen of dat decretaal verankerd moet worden.

De voorzitter wenst dat een verklaring in het verslag opgenomen wordt, die tot een compromis kan leiden. Net zoals in de memorie van toelichting, waarin bepaald wordt waarover de leidend ambtenaar raad kan vragen, kan men uitdrukkelijk stellen dat het tot de taken van de leidend ambtenaar behoort dat hij advies vraagt over de ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering die de statutaire werking van het agentschap betreffen en over de aan het agentschap toegekende budgettaire middelen. Hij vraagt of de commissie het eens kan zijn met deze interpretatie van dit artikel. Dat betekent dus dat de leidinggevend ambtenaar genoodzaakt is dit te doen, zoniet zijn er gevolgen voor zijn evaluatie.

De heer Jos Geysels benadrukt dat dan wel termijnen opgelegd moeten worden, want het mag niet de bedoeling zijn de decreetgeving te vertragen. Hij stelt voor daarover bepalingen op te nemen in het huishoudelijk reglement. Een amendement hoeft niet, de vermelding in het verslag volstaat inderdaad.

De voorzitter is het eens met de heer Geysels dat de adviesperiode dient beperkt te worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke dankt de commissieleden voor de tegemoetkoming. Het amendement wordt echter niet ingetrokken omdat ze de voorkeur geeft aan een verankering in het decreet.

Amendement nr. 33 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 21 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 22 (vernummerd artikel 27)

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt bij de samenstelling van het raadgevend comité wordt voorzien in een evenredige vertegenwoordiging van gebruikers, voorzieningen en werknemers. Om een effectieve vertegenwoordiging te garanderen, wordt via een amendement voorgesteld dat deze vertegenwoordigers op voordracht van de representatieve middenveldorganisaties zullen worden aangesteld. Daarmee wordt ook tegemoet gekomen aan de stelling in de toelichting bij het kaderdecreet bestuurlijk beleid dat het raadgevend comité zal bestaan uit de maatschappelijke geledingen, relevant voor de betrokken sector.

De heer Jos Geysels ziet er geen probleem in dat de werknemers, de voorzieningen en de gebruikers hun vertegenwoordigers zelf mogen voordragen. Deze bepaling doet geen afbreuk aan het voorrecht van de Vlaamse regering om die mensen te benoemen. Hij beschouwt het als een akte van vertrouwen van de Vlaamse regering in de drie geledingen.

De heer André Denys vreest dat men zo een nieuwe verzuiling invoert.

Minister Adelheid Byttebier merkt op dat de gebruikers nog niet voldoende georganiseerd zijn waardoor deze groep uit de boot dreigt te vallen.

Mevrouw Mieke Van Hecke betwist dat. De gebruikers zijn in dit geval wel degelijk op een correcte manier georganiseerd en vertegenwoordigd. Met het amendement wil ze vermijden dat de vertegenwoordigers enkel en alleen namens zichzelf spreken. *Mevrouw Ann De Martelaer* merkt op dat de gebruikersvertegenwoordiging verzuild is, zodat dit best wordt open gelaten. *Mevrouw Mieke Van Hecke* vraagt zich af op basis van welke criteria de Vlaamse regering dan wel een gebruiker zal benoemen. Zal een door de Vlaamse regering aangestelde gebruiker dan alleen namens zichzelf spreken?

Minister-president Bart Somers ziet een tussenoplossing: de Vlaamse regering benoemt de vertegenwoordigers na voordracht door de drie geledingen.

gen. Als de regering daarvan afwijkt, moet ze die beslissing motiveren.

De heer Jos Geysels oppert dat niemand twijfelt aan de representativiteit, alleen dient men te vermijden dat nieuwe initiatieven geen kans krijgen.

Minister-president Bart Somers merkt op dat de regering niet zomaar kan afwijken van de voordracht van de representatieve organisaties, die minstens een formele legitimiteit hebben. Om daarvan af te wijken, zal de regering met sterke argumenten moeten komen in het parlement. Naast vertegenwoordigers van de representatieve organisaties, kan het raadgevend comité ook uit deskundigen bestaan. Op die wijze worden de bestaande organisaties gerespecteerd en krijgen nieuwe initiatieven een kans. Indien het tot een conflict komt met de representatieve organisaties, kan de Vlaamse regering er altijd voor kiezen die organisaties niet te volgen. Minister Adelheid Byttebier verwijst in die zin naar paragraaf 3 van artikel 22.

Voor *mevrouw Mieke Van Hecke* komt het erop aan de representativiteit van de geledingen te erkennen. Het Raadgevend Comité aanvullen met deskundigen is een optie. Zij stelt voor het woord “aanstellen” te vervangen door “benoemen”. “Aanstellen” zou kunnen doen vermoeden dat men moet aanstellen wie wordt voorgedragen. De regering moet echter zelf beslissen wie er benoemd wordt.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en mevrouw Mieke Van Hecke, strekt ertoe tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid in te voegen, luidend als volgt :

“Deze vertegenwoordigers worden benoemd op voordracht van de representatieve middenveldorganisaties van de genoemde geledingen.” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, 2101/ 4, amendement nr. 34*).

Amendement nr. 34 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe een derde lid in te voegen, luidend als volgt : “ Het lidmaatschap van het raadgevend comité is onverenigbaar met de hoedanigheid van personeelslid van het agentschap.” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 25*).

Mevrouw Ann De Martelaer zegt dat het hier om het rechtzetten van een materiële vergissing gaat.

In de memorie van toelichting is deze onverenigbaarheid reeds toegelicht.

Amendement nr. 25 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerd artikel 22 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 23 (vernummerd artikel 27)

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe in het tweede lid de woorden “,zoals bedoeld in artikel 9, § 3, van het Comptabiliteitsdecreet” te schrappen.” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 26*).

Aangezien het comptabiliteitsdecreet nog niet werd goedgekeurd kan een verwijzing ernaar nog niet worden opgenomen. De schrapping doet evenwel geen afbreuk aan de inhoudelijke betekenis van de bepaling.

Amendement nr. 26 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerd artikel 23 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 24 (vernummerd artikel 28)

Artikel 24 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 25 (vernummerd artikel 29)

Amendementen, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekken ertoe :

- het eerste lid te vervangen door de volgende tekst : “Het agentschap wordt gemachtigd om een reservefonds aan te leggen. In de begroting situeert het reservefonds zich op het niveau van de totaliteit van het agentschap.” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04/5, amendement nr. 27*)

- de laatste zin van het derde lid te schrappen.” (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 28).

De indieners wijzen erop dat artikel 25 aan de mogelijkheid refereert waarin in het comptabiliteits-decreet voorzien wordt om niet gebruikte budgettaire middelen te reserveren voor toekomstige uitgaven, mits dergelijk reservefonds bij organiek decreet wordt opgericht. Precies dat laatste, namelijk de organieke oprichting van een reservefonds, wordt in artikel 25 beoogd.

De tekst van het eerste lid dient echter te worden aangepast om volgende redenen :

- Een expliciete verwijzing naar het comptabiliteitsdecreet kan nog niet worden opgenomen aangezien dat decreet nog niet werd goedgekeurd.
- De omschrijving “structurele afdeling binnen de begroting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, overeenkomend met de begroting van het agentschap” heeft in het comptabiliteitsdecreet alleen betrekking op een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid en niet op een verzelfstandigd agentschap mét rechtspersoonlijkheid dat, juist omwille van zijn afgescheiden rechtspersoonlijkheid, een eigen begroting heeft die geen deel uitmaakt van de begroting van het Vlaams ministerie.

De laatste zin van het derde lid van artikel 25 kan worden geschrapt aangezien zowel de spijziging als de aanwending van het reservefonds in de jaarlijkse begrotingsdecreten zal moeten gemachtigd worden. Het zal dus aan het Parlement toekomen om daarover autonoom te beslissen.

Amendementen nrs. 27 en 28 worden aangenomen met 13 stemmen.

Het geamendeerd artikel 25 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK VII bis

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, strekt ertoe een hoofdstuk VII bis in te voegen, bestaande uit de artikelen 25bis tot 25octies, over de door het agentschap subsidieerbare voorzieningen (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 15).

Mevrouw Van Hecke wijst erop dat het ook hier gaat om een decretale basis voor uitvoeringsbesluiten die vandaag bestaan, op grond van het huidige decreet. Omdat die decretale basis ontbreekt, wordt die via dit amendement opnieuw ingevoegd.

Amendement nr. 15 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 26 (vernummerd artikel 30)

Artikel 26 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 27 (vernummerd artikel 31)

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat zij begrijpt wat met artikel 27 bedoeld wordt, maar zij wil van de minister-president of van een andere minister de bevestiging dat haar interpretatie correct is. De formulering van paragraaf 1 is zonder dergelijke toelichting een regelrechte carte blanche voor de Vlaamse regering.

Minister Adelheid Byttebier bevestigt dat het alleen gaat over het stroomlijnen van de wetgeving, in het bijzonder wat terminologie en nummering betreft. De vrees van mevrouw Van Hecke is dus ongegrond.

Mevrouw Mieke Van Hecke meldt dat het door CD&V ingediende amendement op grond van die toelichting wordt ingetrokken.

Artikel 27 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 28
(vernummerd artikel 32)

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel, dat ertoe strekt in artikel 28 het punt 2° te schrappen (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/2, amendement nr. 17*), wordt ingetrokken.

Artikel 28 wordt ongewijzigd aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 29
(vernummerd artikel 33)

Artikel 29 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 30
(vernummerd artikel 34)

Mevrouw Mieke Van Hecke meldt dat het door CD&V ingediende amendement wordt ingetrokken in het licht van de bij de algemene bespreking gemaakte afspraak om deze kwestie in een later stadium te bespreken.

Artikel 30 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 30 bis
(vernummerd artikel 35)

Een amendement, voorgesteld door mevrouw Ann De Martelaer, de heer Sven Gatz en de heer Dany Vandenbossche, strekt ertoe een artikel 30 bis toe te voegen dat luidt als volgt : “ Behoudens andersluidende bepalingen, worden de begroting en rekeningen opgemaakt en goedgekeurd en de controle door het Rekenhof uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut van categorie A.” (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, 2101/5, amendement nr. 29*).

Aangezien het comptabiliteitsdecreet pas op 1 januari 2007 in werking zal treden is het noodzakelijk om een overgangsregeling te voorzien voor wat betreft de wijze waarop de begrotingen en de rekeningen zullen worden opgemaakt en goedgekeurd, en voor wat betreft de controle door onder meer het Rekenhof.

Het is aangewezen om hiervoor de relevante bepalingen uit de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut van toepassing te stellen, waarbij het agentschap omwille van de afwezigheid van een raad van bestuur en zijn directe aansturing door de minister beschouwd wordt als een instelling van categorie A.

Hiermee wordt tegemoet gekomen aan bemerkingen die het Rekenhof in zijn advies over dit ontwerp van decreet heeft geformuleerd met betrekking tot zijn controlebevoegdheid en de begroting en rekeningen van het agentschap.

Amendement nr. 29 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 31
(vernummerd artikel 36)

Artikel 31 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

3.4. Eindstemming

Het geamendeerd ontwerp van decreet tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Sven GATZ

Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° het kaderdecreet : het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 ;
- 2° handicap : elk langdurig en belangrijk participatieprobleem van een persoon dat te wijten is aan het samenspel tussen functiestoornissen van mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke aard, beperkingen bij het uitvoeren van activiteiten en persoonlijke en externe factoren ;
- 3° ondersteuning : elke materiële of immateriële hulp en elke vorm van hulp- en dienstverlening die in het kader van dit decreet met het oog op hun maatschappelijke integratie aan personen met een handicap wordt verstrekt ;
- 4° voorziening : elke organisatievorm die de ondersteuning organiseert en/of verleent ;
- 5° indicatiestelling : de multidisciplinaire evaluatie aan de hand waarvan wordt bepaald wie beschouwd kan worden als een persoon met een handicap en wat de aard en de graad van ondersteuning is die vereist is om de maatschappelijke integratie mogelijk te maken ;
- 6° toewijzing : de beslissing van het agentschap die bepaalt welke ondersteuning het ten laste zal nemen.

HOOFDSTUK II**Oprichting****Artikel 3**

Er wordt een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als bedoeld in artikel 10 van het kaderdecreet.

Dat agentschap draagt als naam Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, hierna het agentschap te noemen.

De Vlaamse regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het agentschap behoort.

De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van het agentschap.

De bepalingen van het kaderdecreet zijn van toepassing op het agentschap.

HOOFDSTUK III**Missie en taken****Artikel 4**

§ 1. Het agentschap heeft als missie de maatschappelijke integratie en de participatie aan de samenleving van personen met een handicap te bevorderen, door ondersteuning te verlenen waardoor ze hun autonomie en kwaliteit van leven kunnen optimaliseren.

Het neemt bij de uitoefening van zijn taak het zelfbeschikkingsrecht, de keuzevrijheid, de mogelijkheden en de ervaringsdeskundigheid van de persoon met een handicap en zijn leefomgeving als uitgangspunt.

Het agentschap stimuleert de maatschappelijke integratie en participatie van personen met een handicap, en werkt mee aan de uitvoering van een inclusief beleid voor de doelgroep.

§ 2. Het agentschap en door het agentschap erkende voorzieningen die het aanstuurt, eerbiedigen de ideologische, filosofische en godsdienstige overtuiging van de personen waartoe ze zich richten.

Artikel 5

De kerntaken van het agentschap omvatten :

- 1° organisatie van de ondersteuning, van personen met een handicap en van de leefomgeving waarin zij verblijven ;
- 2° het specificeren van de criteria met het oog op de afbakening van de doelgroep van personen met een handicap, het organiseren van de indicatiestelling en de toewijzing.

Artikel 6

De taken, genoemd in artikel 5, omvatten in elk geval :

- 1° het programmeren op operationeel niveau, vergunnen, erkennen, en subsidiëren van voorzieningen en het opleggen van administratieve sancties aan voorzieningen die belast zijn met de ondersteuning van personen met een handicap ;
- 2° het organiseren van de rechtstreekse individuerichte personele, materiële en financiële ondersteuning aan personen met een handicap, en het financieren van deze vormen van ondersteuning ;
- 3° het bevorderen van de kwaliteit van de ondersteuning aan personen met een handicap ;
- 4° het stimuleren van initiatieven ter bevordering van de maatschappelijke integratie van personen met een handicap ;
- 5° het informeren en sensibiliseren met betrekking tot alles wat verband houdt met handicaps en de maatschappelijke integratie van personen met een handicap ;
- 6° de operationalisering van de criteria voor de afbakening van de doelgroep van personen met een handicap ;

- 7° de organisatie en de afhandeling van de aanvragen tot ondersteuning.

Artikel 7

Binnen het kader van de missie en de taken van het agentschap kan de Vlaamse regering specifieke taken aan het agentschap toewijzen.

Artikel 8

De Vlaamse regering kan binnen het kader van de aan het agentschap toegewezen middelen en binnen het kader van de taken van het agentschap, vermeld in artikelen 5, 6 en 7, nadere regels vaststellen betreffende de criteria, de voorwaarden, de gevallen, de bedragen, de organisatie, de erkenningsnormen en de subsidievoorwaarden inzake :

- 1° de aanvraag tot ondersteuning, de indicatiestelling en de toewijzing ;
- 2° het vergunnen, erkennen en subsidiëren van voorzieningen, en het opleggen van administratieve sancties aan voorzieningen ;
- 3° het ten laste nemen van de kosten van ondersteuning, gedragen door de persoon met een handicap, met inbegrip van het persoonlijke assistentiebudget en van het persoonsgebonden budget ;
- 4° het subsidiëren van projecten waarvoor geen programmatie of structurele subsidiëring is uitgetrokken ;
- 5° het organiseren van verhaalmogelijkheden tegen de toewijzing door het agentschap.

Artikel 9

Het agentschap kan voor het realiseren van zijn missie en taken en met inachtneming van de regels, genoemd in artikel 8, alle mogelijke activiteiten van welke aard ook ontwikkelen, opzetten en verwezenlijken.

Artikel 10

Onverminderd de behandeling van klachten over de eigen werking en dienstverlening zoals bepaald in het decreet van 1 juni 2001 houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen, neemt het agentschap klachten op die worden geuit tegen voorzieningen die door het agentschap werden erkend en behandelt deze klachten.

Artikel 11

Het agentschap voert zijn taken, genoemd in artikelen 5, 6, 7 en 8, ten aanzien van de doelgroep uit, in samenhang met :

- 1° het in andere beleidsdomeinen en op andere beleidsniveaus gevoerde beleid ;
- 2° het door de Vlaamse Gemeenschap gevoerde welzijns- en gezondheidsbeleid.

Het agentschap ontwikkelt terreinexpertise met betrekking tot de taken, genoemd in artikel 5, 6 en 7. Het agentschap stelt de verworven kennis en expertise ter beschikking van de beleidsondersteuning zoals bedoeld in artikel 4, § 1, van het kaderdecreet. Het agentschap zorgt ervoor dat zijn dienstverlening op basis van de nieuwste stand van kennis en expertise voortdurend wordt verbeterd.

Het agentschap registreert en verwerkt alle nodige gegevens voor :

- 1° de uitvoering van de taken, genoemd in artikelen 5, 6 en 7 ;
- 2° het verstrekken van de beleidsgerichte input, als genoemd in artikel 4, § 3, van het kaderdecreet.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de registratie en verwerking van gegevens, onverminderd de toepassing van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor de verwerking van de persoonsgegevens.

Artikel 12

Voor de verwezenlijking van zijn missie en taken werkt het agentschap samen en sluit het samenwerkingsakkoorden met instanties, instellingen, dien-

sten en verenigingen die op zijn taakgebied werkzaam zijn.

Artikel 13

Personen met een handicap of hun wettelijke vertegenwoordiger die voldoen aan de voorwaarden van artikelen 16 en 17, kunnen bij het agentschap een aanvraag tot ondersteuning indienen.

Om een ondersteuning te kunnen krijgen, moeten zij hetzij hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied, hetzij hun woonplaats hebben in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, en in dat laatste geval zich wenden tot een voorziening in het Nederlandse taalgebied of tot een voorziening in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens haar organisatie, geacht moet worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Geen ondersteuning kan verstrekt worden aan een persoon die reeds ondersteund wordt door het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Duitstalige Gemeenschap of het federale niveau.

De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de aanvraag wordt ingediend en behandeld, met inbegrip van de verhaalmiddelen.

Binnen de in artikelen 5, 6 en 7 vastgestelde taken van het agentschap kan de Vlaamse regering nadere regels, voorwaarden en criteria bepalen voor het afbakenen van de doelgroep, en nadere regels uitwerken voor de organisatie, de voorwaarden en criteria van de indicatiestelling.

Artikel 14

Een persoon met een handicap krijgt geen tegemoetkoming van het agentschap als hij krachtens andere wetten, decreten met uitzondering van het decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering, ordonnanties of reglementaire bepalingen, of krachtens gemeen recht, voor dezelfde schade en op grond van dezelfde schade al een schadeloosstelling heeft gekregen. De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op deze schadeloosstelling doen gelden.

Als deze schadeloosstelling minder bedraagt dan de tegemoetkoming van het agentschap, dan past het agentschap het verschil bij.

In afwachting van de daadwerkelijke schadeloosstelling krachtens andere wetten, decreten, ordonnances of reglementaire bepalingen of krachtens gemeen recht, worden de tegemoetkomingen van het agentschap toegekend onder de door de Vlaamse regering vastgestelde voorwaarden.

Het agentschap treedt, ten belope van het bedrag van de aan een persoon met een handicap uitgekeerde tegemoetkoming, in diens rechten en rechtsvorderingen tegen de derden die de schadeloosstelling, bedoeld in het derde lid, verschuldigd zijn.

De overeenkomst tussen de persoon met een handicap en de derde die de schadeloosstelling moet betalen, is niet tegenstelbaar aan het agentschap, behalve als het agentschap met de tegenstelbaarheid akkoord gaat. Daarbij speelt het geen enkele rol of de overeenkomst dateert van voor of na de tussenkomst van het agentschap. Evenmin heeft het feit dat de persoon met een handicap of de derde bij de overeenkomst te goeder trouw handelde, invloed op de geldigheid van de overeenkomst ten aanzien van het agentschap.

Artikel 15

§ 1. De rechtsvordering van een erkende voorziening tot betaling van een werkingssubsidie, of een verhoging daarvan of van een investeringssubsidie, verjaart drie jaar na het einde van het werkingsjaar waarvoor de werkingssubsidie werd berekend of waarin de investeringssubsidie werd vastgelegd.

§ 2. De rechtsvordering tot terugbetaling van ten onrechte uitgekeerde tegemoetkomingen verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin de tegemoetkoming werd betaald, ongeacht of ze rechtstreeks aan de persoon met een handicap dan wel via een derde of via een voorziening werd uitgekeerd. Voor tegemoetkomingen verleend of gehandhaafd op basis van bedrieglijke, onjuiste of onvolledige gegevens bedraagt die termijn vijf jaar.

Het agentschap kan in de gevallen en onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse regering, afzien van de terugvordering van ten onrechte betaalde sommen.

§ 3. Behalve om de redenen, vastgesteld in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door een aangetekende brief of door een schuldenkenning van de schuldenaar.

§ 4. Als de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van dit decreet, gaan de nieuwe verjaringstermijnen, vastgesteld in het decreet, in vanaf de inwerkingtreding van het decreet. De totale duur van de verjaringstermijn mag evenwel de nieuwe verjaringstermijn niet overschrijden.

HOOFDSTUK IV

Het persoonsgebonden budget, het persoonlijke assistentiebudget en de behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen

Artikel 16

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder :

- 1° persoonsgebonden budget : het budget dat het agentschap aan de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger toekent voor de gehele of gedeeltelijke tenlasteneming van de kosten van de ondersteuning en de organisatie ervan ;
- 2° persoonlijke-assistentiebudget : het budget dat het agentschap aan de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger toekent voor de gehele of gedeeltelijke tenlasteneming van de kosten van de persoonlijke assistentie en de organisatie ervan ;
- 3° persoonlijke assistentie : de handelingen van een persoonlijke assistent, gericht op het bijstaan en begeleiden van een persoon met een handicap bij het uitvoeren van de activiteiten met het oog op de organisatie van het dagelijks leven en de bevordering van de maatschappelijke integratie en participatie ;
- 4° persoonlijke assistent : een meerderjarige die persoonlijke assistentie verleent in het kader van een overeenkomst met de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger ;
- 5° budgethouder : de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger aan wie het Fonds een persoonlijk assistentiebudget en het persoonsgebonden budget toekent ;
- 6° budgethoudersvereniging : een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan minstens tweederde van de leden en tweederde van de bestuurders budgethouder zijn, en die de taak op zich neemt

de budgethouders te ondersteunen bij alle aspecten van de organisatie van de ondersteuning tot maatschappelijke integratie en participatie.

Artikel 17

Met het oog op de realisatie van zorg op maat, bepaalt de Vlaamse regering de in artikel 8, 2°, van dit decreet bedoelde nadere regels voor het vergunnen, erkennen en subsidiëren van voorzieningen, en het opleggen van administratieve sancties aan voorzieningen, op basis van modules van zorgfuncties, die rekening houden met de zorgbehoefte en de zorgzwaarte van de personen met een handicap.

Artikel 18

Het agentschap kan, binnen de grenzen van zijn begroting, en tot een maximaal bedrag, de kosten van de ondersteuning, gedragen door de persoon met een handicap, ten laste nemen door het toekennen van :

- 1° een persoonlijke-assistentiebudget ;
- 2° een persoonsgebonden budget voor de tenlasteneming van de kosten van de ondersteuning van voorzieningen erkend door het agentschap ;
- 3° een persoonsgebonden budget voor de tenlasteneming van de kosten van de individuele materiële bijstand ;

De budgethouder neemt zelf de verantwoordelijkheid op zich voor de organisatie van de persoonlijke assistentie en de ondersteuning.

De kosten, bedoeld in het eerste lid, moeten bewezen worden.

De budgethouder ontvangt in de loop van het jaar voorschotten tot een bedrag dat het in het eerste lid bedoelde maximumbedrag niet mag overschrijden.

De bewezen en ten laste genomen kosten en de uitbetaalde voorschotten worden jaarlijks verrekend.

Het maximale aantal van de in het eerste lid bedoelde budgetten dat het agentschap kan toekennen en de regels voor de evenwichtige spreiding

van de in het eerste lid bedoelde budgetten worden vastgesteld in een programmatie.

De budgethouder kan facultatief voor alle aspecten van de organisatie van de ondersteuning een beroep doen op een budgethoudersvereniging. Daartoe sluit hij zich aan bij de budgethoudersvereniging van zijn keuze. Het agentschap neemt de kosten van de bijstand van de budgethoudersvereniging ten laste door een forfaitair supplement toe te kennen op de budgetten bedoeld in het eerste lid.

De budgethoudersverenigingen worden door het Fonds erkend. De erkenning is geldig voor een periode van minimum 1 en maximum 10 jaar.

Artikel 19

De Regering bepaalt :

- 1° de categorieën van handelingen, bedoeld in artikel 15 bis, 3° ;
- 2° de nadere regels van de overeenkomst met de persoonlijke assistent, bedoeld in artikel 15 bis, 4° ;
- 3° het maximumbedrag en de voorwaarden voor het toekennen van de budgetten, bedoeld in artikel 15 quater, eerste lid ;
- 4° de nadere regels van de bewijsvoering van de kosten, bedoeld in artikel 15 quater, derde lid ;
- 5° de nadere regels van de toekenning van voorschotten, bedoeld in artikel 15 quater, vierde lid ;
- 6° de nadere regels van de jaarlijkse verrekening van de kosten, bedoeld in artikel 15 quater, vijfde lid ;
- 7° de programmatie, bedoeld in artikel 15 quater, zesde lid ;
- 8° de regels voor de erkenning van en het toezicht op de budgethoudersverenigingen bedoeld in artikel 15 quater, zevende lid ;
- 9° het maximale bedrag en de regels voor de toekenning van het in artikel 5 quater, zevende lid bedoelde forfaitaire supplement.

HOOFDSTUK V

Gerechtigden

Artikel 20

Dit decreet is van toepassing op de personen met een handicap die op het ogenblik van hun aanvraag tot indicatiestelling, de volle leeftijd van vijftien jaar nog niet hebben bereikt en op de voorzieningen die ondersteuning verlenen aan personen met een handicap.

Artikel 21

Een persoon met een handicap die aanspraak maakt op de toepassing van dit decreet, moet werkelijk in België verblijven. Hij moet bovendien het bewijs voorleggen van een ononderbroken verblijf van vijf jaar dan wel een niet aaneengesloten verblijf van tien jaar in België. Bij niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaam verklaarden moet hun wettelijke vertegenwoordiger aan de bovengenoemde voorwaarden voldoen.

De Vlaamse regering kan de toepassing van de bepalingen van dit decreet uitbreiden tot andere personen met een handicap dan die welke werden genoemd in het eerste lid, onder de voorwaarden die ze zelf vaststelt.

HOOFDSTUK VI

Bestuur en werking

Artikel 22

De Vlaamse regering regelt de werking van het agentschap voor zover deze regeling geen afbreuk doet aan de in het kaderdecreet of in voorliggend

oprichtingsdecreet vastgelegde beslissings- en beleidsstructuur.

Artikel 23

Het agentschap stelt alle gegevens ter beschikking, waar de entiteit om verzoekt die door de regering

is belast met inspectie. Tussen het agentschap en deze entiteit wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor deze samenwerkingsovereenkomst.

Artikel 24

Tussen de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en het agentschap wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten met als voorwerp de monitoring van de ondersteuningsmaatregelen van de VDAB voor de door het agentschap erkende personen met een handicap.

Opdat deze samenwerkingsovereenkomst uitvoerbaar zou worden, is een voorafgaandelijke goedkeuring vereist van de Vlaamse regering.

HOOFDSTUK VII

Raadgevend comité

Artikel 25

Bij het agentschap wordt een raadgevend comité opgericht, dat advies verstrekt op verzoek van het hoofd van het agentschap. Het raadgevend comité verstrekt tevens op eigen initiatief advies over alle aangelegenheden die van belang zijn voor de taken van het agentschap.

Artikel 26

Het raadgevend comité is samengesteld uit een gelijke vertegenwoordiging van de volgende maatschappelijke geledingen van het beleidsveld :

- 1° de gebruikers van de door het agentschap georganiseerde ondersteuning, ondermeer verleend door voorzieningen ;
- 2° de voorzieningen die op de vermelde taakgebieden werkzaam zijn ;
- 3° de werknemers van de voorzieningen.

Deze vertegenwoordigers worden benoemd op voordracht van de representatieve middenveldorganisaties van de genoemde geledingen.

In het raadgevend comité kunnen ook andere, door de Vlaamse regering aan te wijzen personen, zitting hebben, alsook onafhankelijke deskundigen op het werkterrein van het agentschap.

Het lidmaatschap van het raadgevend comité is onverenigbaar met de hoedanigheid van personeelslid van het agentschap.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels voor de samenstelling van het raadgevend comité vast, en kan voor de leden ervan een vergoeding bepalen. De leden worden door de Vlaamse regering voor een periode van vier jaar benoemd.

Het raadgevend comité stelt een huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering. Het reglement stelt de praktische

werking vast, de deontologie, de informatie- en rapporteringsopdracht van het comité, en de aard van de dossiers en rapporten die aan het raadgevend comité voorgelegd moeten worden.

HOOFDSTUK VIII

Financiële middelen

Artikel 27

Het verzelfstandigd agentschap kan beschikken over de volgende ontvangsten :

- 1° dotaties ;
- 2° schenkingen en legaten in speciën ;
- 3° inkomsten uit eigen participaties en uit door het agentschap verstrekte leningen aan derden ;
- 4° inkomsten uit de verkoop van eigen participaties ;
- 5° ontvangsten die voortvloeien uit daden van beheer of beschikking van eigen domeingoederen ;

6° de subsidies waarvoor het agentschap in aanmerking komt ;

7° de inkomsten uit sponsoring ;

8° de terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen ;

9° de bijdragen van personen aan wie ondersteuning wordt georganiseerd of van onderhoudsplichtige personen ;

10° vergoedingen voor andere prestaties aan derden, volgens de voorwaarden van de beheersovereenkomst ;

11° leningen.

Tenzij in een decreet anders is bepaald, worden de ontvangsten, bedoeld in het eerste lid, beschouwd als ontvangsten die bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven.

Artikel 28

Het agentschap kan schenkingen of legaten aanvaarden. Het hoofd van het agentschap beoordeelt vooraf de opportuniteit en de risico's verbonden aan de aanvaarding ervan.

Artikel 29

Het agentschap wordt gemachtigd om een reservefonds aan te leggen. In de begroting situeert het reservefonds zich op het niveau van de totaliteit van het agentschap.

Het agentschap mag de middelen in het reservefonds voor de volgende taken aanwenden :

- 1° voor de taken, genoemd in artikelen 5 en 6 en voor de taken die de Vlaamse regering met toepassing van artikel 7 aan het agentschap opdraagt ;
- 2° voor het verwerven en beheren van patrimonium dat wordt aangewend voor de verwezenlijking van de taken, genoemd in artikelen 5 en 6 en van de taken die de Vlaamse regering met toepassing van artikel 7 aan het agentschap opdraagt.

Het spijzen van het reservefonds is afhankelijk van een machtiging door het Vlaams Parlement in de jaarlijkse begroting. Die machtiging kan enkel betrekking hebben op dat deel van de uitgavenkredieten dat in de begroting aan het agentschap wordt toegekend en dat in het begrotingsjaar zelf niet wordt aangewend.

HOOFDSTUK IX

Strafbepalingen

Artikel 30

Onverminderd de toepassing van de straffen, opgenomen in het Strafwetboek, kan een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en een geldboete van 26 euro tot 500 euro of een van die straffen worden opgelegd aan elke persoon :

- 1° die werkzaam is in of verbonden is aan een voorziening en die het beheer van het geld of de goederen waarneemt van een persoon met een handicap die een beroep doet op de voorziening, met uitzondering van de gevallen die de Vlaamse regering vaststelt ;
- 2° die als voorwaarde voor de opvang of het verblijf in, of de begeleiding door een voorziening, de persoon met een handicap een waarborgsom of een andere financiële verplichting oplegt, met uitzondering van de gevallen die de Vlaamse regering vaststelt ;
- 3° die zonder vergunning van het agentschap een voorziening bouwt, opricht, in gebruik neemt of exploiteert die door het agentschap gesubsidieerd kan worden, of de opnamecapaciteit van een voorziening verandert.

HOOFDSTUK X

Coördinatie

Artikel 31

§ 1. De Vlaamse regering wordt ermee belast de bestaande wets- en decreetsbepalingen betreffende het agentschap te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet en van het kaderdecreet.

De besluiten die hiertoe worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien ze niet bij decreet zijn bekrachtigd binnen negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot op deze laatste datum.

De bevoegdheid die hiertoe aan de Vlaamse regering is opgedragen, vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd, alleen bij een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

De Vlaamse regering kan de bepalingen van de decreten betreffende het agentschap coördineren, als ook de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie. Te dien einde kan zij :

- 1° de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummen ;
- 2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummen ;
- 3° de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven, zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen.

De coördinatie treedt pas in werking nadat ze bij decreet is bekrachtigd.

HOOFDSTUK XI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 32

De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 27 van 27 juni 1967, de wetten van 10 oktober 1967 en 21 november 1969, het koninklijk besluit nr. 14 van 23 oktober 1978, de wetten van 6 juli 1989, 22 december 1989 en 16 juli 1990, en het koninklijk besluit van 28 juni 1984, met uitzondering van artikel 21 ;
- 2° het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1989, 22 december 1993 en 4 mei 1994, en bij het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 ;
- 3° het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een handicap, gewijzigd bij de decreten van 25 juli 1992, 22 december 1993, 23 februari 1994, 4 mei 1994, 21 december 1994, 15 juli 1997, 7 juli 1998, 30 maart 1999, 17 juli 2000, 21 december 2001 en 8 mei 2002.

Artikel 33

§ 1. Artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft aangevuld bij decreet van 12 november 1997, wordt aangevuld met de woorden "en bij decreet van [...] houdende oprichting van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap".

§ 2. De vorderingen bedoeld bij artikel 582 van het Gerechtelijk Wetboek worden op straffe van niet ontvankelijkheid, ingediend binnen de termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing.

Artikel 34

Voor de huidige titularissen van de rang A2L van de rechtsvoorganger van het agentschap wordt een functie van adjunct – genoemd algemeen directeur – voorzien, tot zij aangesteld worden in een andere functie of het agentschap of zijn rechtsvoorganger verlaten.

Artikel 35

Behoudens andersluidende bepalingen, worden de begroting en rekeningen opgemaakt en goedgekeurd en de controle door het Rekenhof uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut van categorie A.

Artikel 36

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.